

end tidligere, jeg kan ikke se nogen anden Aarsag. Jeg havde derfor haabet, at naar vi fik et Lønningslovsforslag, hvor Tantiemen var strøgen for de lavestlønnede Funktionærer, skulde den blive strøgen over hele Linien. Men der er desværre ikke noget Haab om, at det vil lykkes, fordi den højtærede Minister stiller sig saa helt og holdent paa det Standpunkt, at de, der have den højeste Løn, skulle have størst Andel i Tantiemen, medens de, der have de smaa Lønninger, skulle have lidet eller intet.

Vi have en privat Bane fra Horsens til Odder. Funktionærene ved denne anmodede om et Lønningstillæg. Jeg er selv Medlem af Bestyrelsen. Denne besluttede at vente paa de Lønningslove, der skulde forelægges, og midlertidig udbetale et Lønningstillæg, en Art Tantieme til Funktionærene. Vi gjorde det paa den Maade, at alle Funktionærer fra de højest- til de lavestlønnede skulde have 70 Kr. hver. Vi indsendte det til Ministeren, men fik det Svar, at det kunde ikke lade sig gøre. Vi spurgte saa Statens Repræsentant hvorfor, og han svarede, at Ministeren maatte holde paa, at de, der faa den højeste Løn, ogsaa faa den højeste Tantieme, han kunde ikke finde sig i, at de lavestlønnede fik lige saa meget som de højestlønnede. Da Bestyrelsen fastholdt sit Standpunkt, kom der for nogle Dage siden et Svar, der gik ud paa, at for denne ene Gang kunde man gaa ind derpaa, men vi maatte ikke vente en Gentagelse. Naar Ministeren stiller sig saaledes overfor Anmodninger, der komme udefra, er der ikke meget Haab om, at man kan komme bort fra denne efter min Mening meget uheldige Ordning.

Jeg ved, at man vil spørge: Hvorfra skulle Pengene komme til de mange Udgifter, naar man baade kræver, at Statsbanernes Overskud skal være mindre, og at Lønningerne skulle stige? Jeg vil her benytte Lejligheden til at minde Venstre om sin Fortid. I 1872 skrev Venstre paa sit Program, at man skulde skaffe Ligevægt mellem Statens Indtægter og Udgifter ved en Formue- og Indkomstskat. Ligesom man ved de kommunale Regnskaber først saa, hvad Udgiften vilde blive og derpaa skaffede Ligevægt ved Formue- og Lejlighedsskatten, saaledes skulde man bære sig ad i Staten. Og det var ikke noget nyt, som Venstre var kommet i Tanker om. Højre var allerede i Samlingen 1870—71 kommet med et Forslag om at skaffe Ligevægt mellem Statens Indtægter og Udgifter ved en Indkomstskat af $3\frac{1}{2}$

pCt. Venstre modsatte sig det, fordi man ikke vilde, at de smaa skulde betale lige med de store. Nu synes der mig at være mere Grund for Venstre til at faa det indført, som de opstillede som deres Program i 1872, end til at sige: Flere indirekte Skatter, flere indirekte Afgifter.

Jeg har en Henvendelse at gøre til den højtærede Forsvarsminister. I Fredericia vedtog man for $1\frac{1}{2}$ Aar siden at udvide Havnen og indgik saa til Krigsministeriet med en Anmodning om at faa overladt et Stykke Fæstningsterrain. Henvendelsen kom til Krigsministeriet i Fjor med en Tilføjelse om, at man vilde sætte Pris paa at faa Sagen hurtigt fremmet. Krigsministeriet var saa $\frac{1}{2}$ Aar om at svare, at man vilde have 7 Øre pr. Kvadratalen. Havneudvalget svarede et Par Dage efter, at det gik man ind paa. Saa gik Tiden til April i Aar uden noget Svar. Man spurgte om Grunden, og der blev af Ministeriet svaret, at det er Forsvarskommissionen, der skal udtale sig om Sagen. Men hvad skal da Forsvarskommissionen foretage sig? Den skal sende to Mand over at se paa Arealet. Og endelig i September Maaned i Aar naaede den at faa sendt to Mand derover. I April Maaned i Fjor blev Andragendet indgivet, i Oktober Maaned naaede man til at sende det til Forsvarskommissionen, og i Løbet af 11 Maaneder naaede Forsvarskommissionen at sende to Mand over at se paa Arealet. Der er fra anden Side anket over Forsvarskommissionens Sendrægtighed. Hvis det gaar lige saa ekspedit med alle andre Sager som med denne, kan jeg forstaa, at det kan tage lang Tid. Nu overvejer Forsvarskommissionen sandsynligvis Spørgsmaalet, for endnu er der intet Svar kommet. Jeg vil henstille til Forsvarsministeren, om han ikke kunde pille lidt ved Forsvarskommissionen for at faa den til at give et Svar. Det har stor Interesse for Fredericia at faa at vide, hvorledes Sagen stiller sig.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Bjerre (Jørgen Jensen) angaaende hans Udtalelse om Byggearbejdet paa Braaskovgaard. Jeg har den inderligste Medlidenhed med ham, for jeg ved, at hjemme i hans Valgkreds gaa Venstremænd og ere rasende paa Justitsministeren for den Maade, hvorpaa han har tilsidesat de stedlige Haandværkeres Tarv. Jeg ved, at det ærede Medlem har lovet, at naar han kom herind, skulde han sige et Alvorsord til Justitsministeren om den Ting, og jeg tvivler